

Předkládaná práce se zabývá vybranými básněmi Rose Ausländerové, která patří k hlavním představitelkám literatury vznikající na historickém území Bukoviny. Cílem práce je ve vybraných básních popsat různé podoby zobrazování Bukoviny a jejího hlavního města Černovic, které představovalo za času Habsburské monarchie specifické kulturní centrum díky svému ojedinělému mnohonárodnostnímu složení. První část práce seznamuje čtenáře s historií Bukoviny a tamní unikátní kulturou. Této části je věnováno poměrně mnoho prostoru také z toho důvodu, že v českém kontextu představuje Bukovina minimálně z hlediska literárního a kulturního oblast spíše neprobádanou, jakkoli je černovická kultura i díky svému židovskému německojazyčnému elementu blízka Praze počátku 20. století. Stručně je shrnut životopis autorky a popsán její styl psaní také se zřetelem k tzv. Heimatliteratur (literatura domoviny) či vlivům jiných autorů. Jako kontrast k obrazům autorčiny domoviny pak práce rozebírá několik básní, které autorka napsala během svého pobytu v Americe a v nichž zobrazuje americkou moderní společnost, jejíž orientace na pokrok tvoří protipól k poklidné spíše kulturně orientované společnosti černovické. Jádro práce tvoří analýza vybraných básní postihující různé podoby zobrazování Bukoviny – od místa spojeného s traumatem ze ztráty domova přes obraz harmonické krajiny dětství až k téměř utopickému a mytickému vnímání této oblasti. Závěrečná kapitola je věnována vztahu autorky ke slovu samotnému, které pro ni jistým způsobem představovalo pravý domov.